

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

תוכן עניינים

- א. ויום גינוסיא של מלכיהם ... יום שמעמידין בו עובדי כוכבים את מלכם1
- ב. והיה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו.....1

דף י.

א. ויום גינוסיא של מלכיהם ... יום שמעמידין בו עובדי כוכבים את מלכם

כבר התבאר לעיל דף ח: שאין נקרא יום¹ איד ליאסר שלשה ימים לפניו בארץ ישראל ובחול"ל יום חגם לבדו, אלא יום שהוא קבוע לכל המדינה העובדים אותה עבודה זרה ועושין אותו בכל שנה ושנה.

ואם הוא יום קבוע אסור אפילו אינו עיקר האיד שהחזיקו על שם אלוה שלה, אלא הוא הדין שאר האידים ואפילו יום שמתכנסין בו הגוים להעמיד להם מלך ומקריבים ומקלסים לאלהיהם יום חגם נקרא, והרי הוא כשאר חגיהם שבכולם הולך ומודה לעבודה זרה.

דף יז:

ב. והיה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו

כבר התבאר במסכת יומא דף יד. ודף יז: ובמסכת ב"ב דף קמג. ובסנהדרין דף כא. שהכהן גדול הוא ראש לכל הכהנים, ולפיכך על אף שעבודות המקדש חולקו לפי משמרות ובתי אב ועל פי פייס, כהן גדול בכל יום² מקריב ומקטיר מתי שירצה. ונוטל חלק בקדשי המקדש לאכילה בין קדשי

¹ רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ט הלכה ה שו"ע ונו"ב יו"ד קמח ו
² רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ד הלכה יב ופרק ה הלכה יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת עבודה זרה

קדשים בין קדשים קלים, גם אם אינו מקריב. וכשירצה יאמר זה³ החטאת שלי זה האשם שלי, שבבהמ"ק נחשב כבעל הבית בביתו. ונוטל חלק בחלוקת אכילת קדשים בראש איזה מנה יפה שיבחר לו⁴.

האמור אינו אלא בקרבן יחיד⁵, אך בקרבנות ציבור אינו יכול ליקח את כל הקרבן כולו לעצמו, רק נוטל מחצה⁶.

ולפיכך כהן גדול⁷ לעולם נוטל מלחם הפנים, מכל משמר חצי החלות שזכה בהן⁸, שנאמר והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו, ואין כהן גדול נוטל פרוסה כלומר חצי חלה שאין זה כבודו.

³ ועיין בלקוטי הלכות בזבח תודה שם ה: שהסתפק האם יכול ליקח על מנת לתת לאחר ודייק ממש"כ בגמ' חטאת זו אני אוכל ולא אמר חטאת זו אקח. אך לפי"ז יש לדייק את לשון הרמב"ם שכתב זו החטאת שי שאדרבא יכול ליקח גם שלא על מנת לאכול אלא רק שתהיה שלו וצ"ע ומ"מ לכו"ע אם כבר לקח יכול לתת לאחר.

⁴ כס"מ שם

⁵ בסיפא דתוספתא מסיים חלה אחת משתי חלות ארבע וחמש חלות מלחם הפנים. רבי אומר אומר אני שיהא זה נוטל מחצה שנאמר והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו שיהא אהרן שקול נגד בניו. ועד כאן לא פליגי רבנן ורבי אלא אם נוטל מחצה או פחות ממחצה אבל כולו לכו"ע לא שקיל. וצ"ל דרישא חטאת זו שלי אשם זה שלי מיירי בקרבן יחיד דבזה יכול ליקח לעצמו כל הקרבן אבל בקרבן צבור אינו יכול ליקח לעצמו כולו רק בורר לו מנה יפה וחולק עם אחיו הכהנים ונוטל מחצה או מעט פחות ממחצה לכל מר כדאית ליה. וכן הוא בהדיא בירושלמי פ"א דיומא ה"ב א"ר זעירא כאן לקרבן יחיד כאן לקרבן צבור ע"כ. ונראה דבזה כו"ע לא פליגי וכי פליגי רבי ורבנן בקרבן צבור. הר המוריה

⁶ כמבואר בתמידין ומוספין ד יד

⁷ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ד הלכה יד

⁸ וכיון שנפסק כחכמים שנכנס נוטל שש ויוצא נוטל שש לוקח מכל משמר שלול ונמצא שכהן גדול לעולם נוטל שש מלבד אם יש משמר התעכב שהוא נוטל שתיים א"כ נותרו עשרה וכהן גדול נוטל חמש. לקומי הלכות ה:

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

